

§ 3, Bestemmelserne om Salg af Chokolade, skal jeg kun udtale mig ganske kort om, da jeg gjorde nogle Bemærkninger derom ved Lovforslagets Fremsættelse. Jeg maa sige til det ærede 12te Medlem for 6te Kreds, at det er klart, at jeg maa interessere mig for ethvert rimeligt Skatteobjekt i dette Land, det gør Omstændighederne ganske nødvendigt, men naar jeg er gaaet til det Forslag, som er indeholdt i § 3 a, er det ingenlunde af Hensyn til en eventuel kommende Skat paa de Varer, her er Tale om, men for at opfylde et retfærdigt Krav fra en Specialproduktion og en Specialomsætning, som hidtil har været indordnet under Former, der har givet Anledning til særdeles megen Utilfredshed. Jeg tror, at de Bestemmelser, som her er truffet, har fundet og i Fremtiden vil finde fuld Tilslutning fra alle dette Erhvervs Udøvere, og om end enkelte Detailhandlere, som skal lukke deres Butik Kl. 6 eller 7, skulde ytre Utilfredshed i Anledning af den Lukkebestemmelse, her indføres for Chokoladeforretninger og Konditorier, kan jeg ikke tillægge saadan Utilfredshed nogen egentlig Vægt, idet det ganske sikkert er et meget ringe Antal Urtekramforretninger i alle Landets Byer, som har en Omsætning af disse Varer, der maa siges at være betydelig i Sammenligning med vedkommende Forretnings samlede Omsætning eller være af en saadan Størrelse, at Hensynet til den skulde lægge afgørende Hindringer i Vejen for, at Konfektur- og Chokoladeforretninger faar Lov til at holde deres Butikker aabne paa Tider, hvor Salget af disse Varer i alt væsentligt foregaar. Og dér tænker jeg naturligvis nærmest paa den Handel til teatersøgende, som foregaar i Tiden forud for Teatrenes Aabning. Det er et meget afgørende Indgreb i deres Næring, der her har fundet Sted, og jeg haaber derfor, at det skal lykkes at gennemføre disse Bestemmelser i uforandret Skikkelse af Hensyn til alle de handlende, hvis Interesser i saa høj Grad berøres heraf.

I øvrigt er der ogsaa fremført Bemærkninger angaaende Punkt d, Beværteres Salg af Kager og Konditorvarer, ligesom der med Hensyn til det sidste Punkt er ytret Tvivl for det første om, hvorvidt de Bestemmelser, der findes, overhovedet hører hjemme i en Lov om Lukning, og dernæst om, hvorvidt de i det hele taget er heldige. Man kan naturligvis mene, at Bestemmelser, som sikrer Personalet en vis Frihed paa Helligdage, kunde anbringes andetsteds end i en Lukkelov. Det er ganske utvivlsomt. Men paa den anden Side finder jeg dog, at

Spørgsmaalet ikke paa en saadan Maade ligger udenfor Lovens Ramme, at man ikke skulde kunne finde Tilslutning til dér at sikre de paagældende Funktionærer en Frihed, som jeg ikke synes bliver beskaaret dem for rigeligt gennem disse Bestemmelser. Jeg haaber derfor, at man kan slutte sig til det, der her er foreslaaet. Jeg tror ikke, at de Ulemper, der kan følge deraf, og som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lange) skildrede, vil blive synderlig store.

Hvad nu Blomsterhandelen angaar, skal jeg kun sige dette, at jeg forstaaer meget vel, at for saa vidt man udelukkende lægger Vægt paa Ensartetheden, maa man ønske, at samtlige Blomsterbutikker skal lukke paa samme Tid, enten man nu vil Kl. 12 om Søndagen, eller man ønsker, at de skal være lukket hele Søndagen i Lighed med andre Forretninger. Naar det ikke er foreslaaet, ligger det i det Hensyn, der ogsaa er fremført i Bemærkningerne, at Publikum skal kunne faa denne Vare netop paa de Dage, hvor det mest ønsker at købe den. Det er ogsaa nævnt, i hvilken Forbindelse saadanne Ønsker særlig kan antages at komme frem. Derfor har man foreslaaet, at Forretninger, der ligger nær ved Kirkegaarde, kan holdes aabne i de første Eftermiddagstimer, i hvilke Kirkegaardsbesøget i særlig Grad foregaar. I den Tid ønskes det sikkert fra mange Sider, at man kan købe Blomster eller Kranse til at smykke Gravene med. Man har maaske slet ikke om Formiddagen tænkt paa at aflægge et Besøg paa Kirkegaarden. Denne Tanke kan være kommet op senere, f. Eks. under en Spadsere-tur i Løbet af Eftermiddagen, og hvorfor skulde det saa være forbudt at købe en Krans eller Blomster for at lægge dem paa en god Vens eller nær Slægtnings Grav. Et saadant Bekvemmelighedshensyn skal man ikke lægge sig hindrende i Vejen for. Det kan ikke forstyrre noget som helst eller give Anledning til nogen som helst Forargelse. Lad os dog ikke i højere Grad, end Omstændighederne gør det nødvendigt, omgærde hele vort daglige Liv med en Række af Bestemmelser, der virker snærende, og som giver Tendens til Overtrædelse, hvor Overtrædelse i det hele er mulig!

Jeg tror hermed at have omtalt de fleste af de Punkter, der har været berørt. Jeg skal, som sagt, ikke komme dybt ind paa Enkeltheder. Det gælder jo ogsaa her, hvad der er fremført fra forskellig Side, at disse Spørgsmaal bedst egner sig til Overvejelse i et Udvalg. Jeg haaber, at man i dette Udvalg, selv om mange forskellige Interesser dér bliver repræsenteret, vil søge